

ксея Врана и го проводи срещу презморцитъ. Пролѣтъта се появи рано. Потекоха мжти ручеи, напръгаха прасковитъ въ градинитъ на Влахерна. Лъхна развигорътъ.

Една вечеръ въ двореца пристигнаха двамина запъктени скороходци. Тъ съобщиха, че Алексей Врана е отсъкълъ при Мосинополь главата на змията и норманитъ съже разбъгали като зайци по всички краища на Тракия. Тогава императорътъ се реши да излѣзе вънъ отъ стенитъ на своята столица и да подиша свежия пролѣтенъ въздухъ на събудената земя. Три хиляди души, въоръжени съ лжкове, копия и мечове, обкръжиха своя юначенъ императоръ и го отведоха въ лѣтния дворецъ на крепостта Кипсела. Тамъ стариятъ младоженецъ, грохналъ отъ сватбенитъ веселби, спрѣ да си почине. Детето на кралъ Бела остана въ градинитъ на Влахерна да гони пеперудкитъ, а дъщерята на севастократора Иванъ Кантакузинъ се намѣсти въ Кипсела при лекомисления владѣтель. Иванъ Кантакузинъ бѣше чично на Исаака. Той бѣше слѣпъ. Птици идѣха отъ югъ и се пръскаха по зеленитъ полета на Тракия. Сѣнокоситъ се надигаха. Алексей Врана гонѣше норманитъ.

Веднажъ презъ северната порта на Кипсела влѣзоха трима души на коне. Тъ носеха островърхи шлемове, кожуси, дълги ботуши и старовремски тежки мечове. Единиятъ отъ тримата бѣше сѫщински великанъ. Коньтъ се огъваше подъ този човѣкъ, чито крака опираха до земята. Подиръ тримата десетина ратай караха сто коня — годишниятъ данъкъ, който плащаха на ромейския императоръ боляритъ отъ балканската крепость Гърновъ. Царедворците съобщиха на императора, че съже пристигнали трима боляри отъ Мизия да си платятъ данъка. Исаакъ тъкмо пиеше горчиво жълтопитие, даръ отъ единъ бѣломорски манастиръ и разтваряше живи миди, наловени отъ Мраморно море. Умъртвенитъ миди съ лимоновъ сокъ бѣха любимата закуска на василевса. Неговиятъ слѣпъ чично му бѣше